

Kan jeg høre, at Venstres ordfører vil være positiv over for, at vi sætter flere penge af, og også at der bliver lavet en plan, hvor man sikrer, ligesom den tidligere regering gjorde, at vi får lavet en fælles langsigtet strategi, hvor der også skal sættes flere penge af?

Kl. 14.15

(Kort bemærkning).

Troels Christensen (V):

Jeg er helt klart lydhør over for gode argumenter i den her sag, og jeg er også åben for at diskutere, om der på nogle felter er muligheder for, at vi samlet puljer flere midler, men det er vigtigt for mig at sige, at det skal ske i et forpligtende samarbejde, meget gerne et privat-offentligt samarbejde, sådan at vi får mere fokus på Danmark som ferieland. Så jeg er klar til at tage en diskussion af det her i udvalget.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Frode Sørensen.

Frode Sørensen (S):

Omsætning: 66,6 mia. kr. svarende til knap 5 pct. af Danmarks bruttonationalprodukt og 110.000 fuldtidsansatte. Turismedeбата i dag handler så altså ikke bare om en lille bolsjefabrik, der er i problemer. Det handler om et af Danmarks vigtigste erhverv, det tredjevigtigste, som vi har hørt fra Venstres ordfører, i nogle områder endog det vigtigste; men et erhverv, som i dag har problemer.

Udenlandske turister betyder valutaindtjening til landet, og turister er ensbetydende med, at der skabes beskæftigelse i et ikke ubetydeligt omfang. Det gælder ikke mindst blandt gruppen af folk med kortvarige uddannelser, og som er bosat i områder, hvor antallet af folk med videregående uddannelser ligger langt under landsgennemsnittet.

Ikke mindst er turisterhvervet det erhverv i Danmark, som reelt gør mest for integrationen. Ingen branche beskæftiger flere folk med anden etnisk baggrund end turismehvervet. 7,7 pct. af de ansatte har anden etnisk baggrund end dansk. Gennemsnittet i andre brancher er 3,7 pct., altså under halvdelen.

Derfor burde vi heller ikke kunne være uenige om her, at udviklingen af og supporten til dansk turisme skal have vores fulde opmærksomhed og skal gives topprioritet.

Hvad oplever vi så? Der fremlægges i dag den tyndeste redegørelse, fysisk som indholdsmæssigt, som noget dansk ministerium nogen sinde har lagt frem. Det, som jeg rent faktisk troede var et resumé, viste sig at være hele redegørelsen. Regeringen tegner et billede af, at det faktisk går helt udmærket. Vi holder så nogenlunde de sidste 10 års niveau, men det er vist kun regeringen, der føler, at det går godt. Campingpladser, hoteller, specielt uden for Københavnsområdet – nu har vi lige fået en lille tilføjelse, så jeg vil også lige sige uden for Århusområdet – vandrerhjem og sommerhuse oplever på ingen måde, at det går godt.

Situationen er faktisk den, at såfremt det ikke var her i salen, turismehvervet var til debat, men f.eks. i kreditafdelingen i min gamle sparekasse, så var risikoen for, at kassekrediten blev lukket, til stede.

Derfor er det også på tide, at vi får diskuteret branchens vilkår og de muligheder og de forhindringer, der ligger foran os. Når jeg siger »os«, er det som tidligere nævnt, fordi turismehvervet opfylder mange af de målsætninger, som vi også her i Folketinget dagligt beskæftiger os med.

Men lad os prøve at se på, hvordan det gik, se på overnatninger. De sidste 10 år er der forsvundet 4 millioner overnatninger fra turismens landkort. Det svarer til 16 pct. Nu er det ikke sådan, at de der 16 pct. sådan er jævnt fordelt over hele landet, eksempelvis er antallet i området Viborg Amt faldet med hele 40 pct. I perioden er altså knap 26 millioner overnatninger blevet til 21 millioner overnatninger, men da København og et par af storbyerne har pæne stigninger, er provinsens fald på katastrofale 6-7 millioner overnatninger. Disse fald skal ses i lyset af et globalt stigende turismemarked.

Lad os også prøve at se på, hvor tyskerne blev af. Fra 1994 til 2004 er der sket et fald på 5,6 millioner overnatninger svarende til 3 pct. pr. år, så det kræver egentlig ikke den helt store regnestok at finde ud af, hvornår det er slut. Situationen er måske den i dag, at man i Tyskland kender Danmark som ferieland ned til omkring Hamburg, og så er det slut.

Hvorfor mener regeringen ikke, at det er en national opgave at brande Danmark? Hvorfor vil regeringen ikke være med til at samle guld op på gaden, guld, som ligger uberørt hen bare nogle få hundrede kilometer syd for grænsen?

Som der så rigtigt står i redegørelsen, er aktørerne på turismemarkedet de små og mellemstore virksomheder, og der må vi jo erkende, at de